

Práce se zabývá problematikou rozlišení držby práva vlastnického a držby práv od práva vlastnického odlišných. Těžiště práce spočívá zejména ve výčtu práv, která lze držet a rozboru jednotlivých podmínek jejich držby, stejně tak jako rozboru okolností držby takových práv a modelových situací. K tomuto rozboru práce dochází přes analýzu jednotlivých znaků a druhů držby se zaměřením na držbu jiných práv, stejně jako přes obecnou právní úpravu držby jiných práv a také vývoj tohoto institutu. V neposlední řadě se práce zaměřuje na ochranu držby takových práv. Ve zvláštní kapitole se práce zabývá držbou autorského práva a s ním souvisejících moderních práv, jako jsou práva plynoucí z fungování umělé inteligence, kde autorka polemizuje nad nedostatečností současné právní úpravy.

Mezi dílčí cíle práce patří zejména rozbor jednotlivých práv, u kterých občanský zákoník výslovně neumožňuje držbu, přesto však na základě obecné definice držby jejich držba možná je. Potvrzuje se předpoklad, že judikatura českých soudů vymezuje oproti zákonu držbu jiných práv podstatně širěji. Dále autorka práce dospívá k závěru, že některé oblasti držby jsou i přes poměrně podrobnou úpravu současného občanského zákoníku značně nedokonalé, jedná se např. o držbu práv spojených s umělou inteligencí.

K těmto poznatkům autorka diplomové práce dochází skrze rozbor právních předpisů, soudní judikatury, odborných článků a dále internetových zdrojů, které se danou problematikou zabývají.

V práci je objasněna daná problematika, ačkoli k úplné analýze chybí další podklady, zejména rozsáhlejší judikatura českých soudů. Podrobnější úpravu držby jiných práv tak musí přinést čas společně s novou judikaturou a možná také se zdokonalenou právní úpravou, která bude v souvislosti s moderními technologiemi jistě potřeba.